

Ceramic Series

ABERYSTWYTH ARTS CENTRE No. 38

KATE MALONE by Emmanuel Cooper

Since leaving the Royal College of Art in London in 1986, Kate Malone has established a reputation as a potter who is part of the 'new ceramics', a post-modernist who calls freely and confidently on a diverse and rich vocabulary of historical references for her exotic and imaginative objects. In the space of four years, Malone has created her own distinctive style; innovative and assertive, her work re-affirms the role of ceramics in society, extending and exploring new and different areas with assurance and authority. She is a potter responding to and helping promote a wider awareness of ceramics and its decorative possibilities, seeking out commissions for restaurants, hotels, hospitals and the like, persuading architects and designers to incorporate specially made ceramics in their schemes. These are the sorts of artistic and practical challenges which Malone's energy and enthusiasm relishes.

Most of her work retains links with the vessel but while many of the pieces could be used

as containers — the jugs could hold flowers and the pillows carry fruit — these are decorative rather than functional objects. Common to all the work is a rich strand of fantasy, both in the free handling of familiar forms and in the colourful sea-based decoration. All celebrate the plastic qualities of clay and the colour and range of glaze. The sources for the shapes and the free use of decoration are wide; the jugs re-interpret the traditional forms of Staffordshire wares, the curvaceous shapes recall the art pottery made at the turn of the century, while the colourful textured surfaces relate to the powerful artistic styles of art deco and art nouveau. But these diverse references give little indication of the strength and force of Malone's pots which, for all their roots in the past, belong entirely to our own time.

At school Malone was fascinated by the pottery room with its rows of intriguing jars and the teacher whose clay spattered and informal dress suggested a world far removed from the

hide-bound academic atmosphere of books and blackboards. Though intrigued, timetabling conspired to keep her away from the delights of potting until she was fourteen, when she knew as soon as she worked with clay that this was what she wanted to do. 'I've always been good at selling things — my mother sold second hand cars, and if I sold one I got commission. I never doubted that I could make a living from ceramics'. The ceramics course at Bristol Polytechnic, and the inspirational teaching of Mo Jupp and Nick Homoky provided a sound foundation, before she was accepted as a post-graduate ceramics student at the RCA. At the college Malone learnt a great deal about design, and was able to develop this by working with pottery factories. Though sure of her identity and her future as a potter, her study and career are broken by long periods of travel abroad — these tours include lectures at such memorable institutions as Bangkok University.

After leaving college, Malone was offered

Ceramic Series

one of the studios in the South Bank Craft Centre, underneath the arches of Charing Cross railway bridge. Though small this was ideal for Malone as it kept her in touch with other potters and makers, and gave direct access to a buying public. Here she continued to hand-build either by coiling or press-moulding, making bowls, jugs and vase forms. All were fired to earthenware temperatures to enable the widest and brightest range of colours. With space and equipment limited Malone started to dab on her colours, an effect she discovered could yield an attractive mottled surface. An ambitious glaze testing programme was started to explore the colours and textures which could be obtained. After hundreds if not thousands of trials, Malone's enthusiasm for testing ever more variations of colour continues unabated, and many of the tantalising results are displayed on the wall of her workshop. The tests involve adding small quantities of metal colouring oxides and/or stains to a bought-in clear glaze base, using the common oxides as well as experimenting with more unusual materials such as vanadium. Recent tests adding talc to the mixture have produced attractive matt finishes. Trials with prepared decorative glazes, have produced unusual textured effects, used to enliven and further enrich surface and form. Malone's testing follows the time honoured method of try it and see rather than calculating possible results. She regrets that at the RCA there was little academic glaze and clay technology to encourage a scientific rather than an empirical approach.

As well as making one-offs, many produced in series but each one differently coloured or decorated, Malone enjoys designing for industrial production. This not only makes the work of the studio potter available at reasonable prices, but presents the challenge of developing designs for slip-casting and commercial glaze finishes. A collaboration with the Stoke-on-Trent firm of James Kent resulted in a range of jugs with a mottled blue, green and brown pattern. When the company went bankrupt, Malone searched out another factory, and re-thought her designs. This new range includes the familiar jugs, but in addition has bowls and vases. Some are hand-painted by Malone during visits to the factory, their marine decoration freely rendered in bright colours on a white ground. Others are decorated with stamps and sponges in more standard patterns.

Three years ago Malone, with her partner Graham, bought a building in north London, and they are still renovating the house as well as building a studio in the large yard. Despite more or less camping out for much of this time, Malone has continued her work with undiminished vigour. Shapes and glazes change and develop and she has ordered a large trolley kiln which will enable her to build and fire enormous jugs. The theme of the sea remains, explored through surface, form and decoration. Cool transparent watery blues and greens, exotic orange and yellow coral colours, and textured frothy glazes, vie with applied decoration of such sea-creatures as crabs, star-fish, shells and sea weed. In some of the latest pieces Malone has inlaid fish and such like in the surface to give an effect reminiscent of ancient fossils. Press-moulded fish ornaments — 'kiln fillers' — are a direct expression of the marine theme, while double-skinned bowls with convoluted and pierced surfaces are more interpretive and organic. For a recent commission for the dining room of a hotel in Japan, designed by Nigel Coates, Malone made a group of boat forms which are to be wheeled round for serving food, further extending her range of shapes.

The abiding theme of the sea, particularly in the use of vibrant colour, goes back to happy childhood memories of summer months spent at her grandmother's hotel on Majorca. 'Next door there was a swimming pool with sea deco-

ration, and this made a big impression on me'. Rummaging in the spare room of her mother's house recently Malone was delighted to find the pots she made at school — they were all similar to the organic shapes she now makes and had marine decoration. This continuity of theme and idea clearly pleases her, and its continual explo-

ration suggests that there is still much to discover. 'I feel I've hardly begun', says Malone planning new watery adventures and even bigger pots. This is a potter to keep your eye on.

y gwyfres gerameg

CANOLFAN Y CELFYDDYDAU ABERYSTWYTH RHIF 38

KATE MALONE gan Emmanuel Cooper

Ers iddiadael y Coleg Celf Brenhinol yn Llundain ym 1986, mae Kate Malone wedi gwneud enw iddi ei hun fel crochenydd sy'n rhan o'r 'gerameg newydd', post-fodernydd sy'n gwneud defnydd rhwydd a hyderus o gyfeiriadaeth hanesyddol amrywiol a chyfoethog ar gyfer ei gwrthrychau ecosig a dychmygus. Mewn cyfnod o bedair blynedd, mae Malone wedi creu ei harddull arbennig ei hun; mae ei gwaith arloesol a phendant yn ail-ddatgan swyddogaeth cerameg mewn cymdeithas gan ymestyn ac archwilio meysydd newydd a gwahanol yn hyderus ac awdurdodol. Crochenydd yw hi sy'n ymateb ac yn cynorthwyo i hyrwyddo ymwybyddiaeth eangach o geraemeg a'i bosiolitadu addurnol. Mae hi'n cefisio ac yn cael comisiynau ar gyfer tai bwytia, gwestai a mannau cyffelyb, gan berswadio penseiri a chynllunwyr i ymgorfori gwaith ceramig wedi ei luni o'n arbennig yn eu cynlluniau. Dyma'r math o sialens ymarferol a chelfyddydol y mae brwd frydedd ac egni Malone yn ei chroesawu.

Mae'r rhan fwyaf o'i gwaith yn dal cysylltiad a'r llestr ond tra y gallid defnyddio amryw o'i heitemau i ddal pethau — gallai'r jygiau ddal blodau a'r clustogau gynnal ffwrthau — gwrthrychau addurnol yn hytrach na rhai defnyddiol ydynt. Yr hyn sy'n gyffredin i'r gwaith i gyd yw haen gyfoethog o ffantasi sy'n cael ei harddangos yn y dull rhwydd o drafod ffurfiâu cyfarwydd ac yn yr addurn lliwgar seiliedig ar y môr. Mae'r cyfan yn mawrygu ansawdd hyblyg clai a lliw ac amrywiad gwyddreddau. Mae tarddiad y ffurfiâu a'r defnydd rhwydd o addurn yn bur amrywiol; y jygiau yn ail-ddehongli ffurfiâu traddodiadol llestri Swydd Stafford, y furfiâu lluniaidd yn dwyn i gof grochenwaith celf troed y ganrif, tra mae cyswllt rhwng ansawdd liwgar yr awynebau ac arddulliau artistig pwerus *art deco* ac *art nouveau*. Ond nid yw'r gyfeiriadaeth amrywiol yn mynegi nemor ddim o gryfder a grym potiau Malone sydd, er bod eu gwreiddiau yn y gorffennol, yn perthyn yn gyfangwbl i'n hoes ni.

Pan oedd hi yn yr ysgol swynwyd Malone

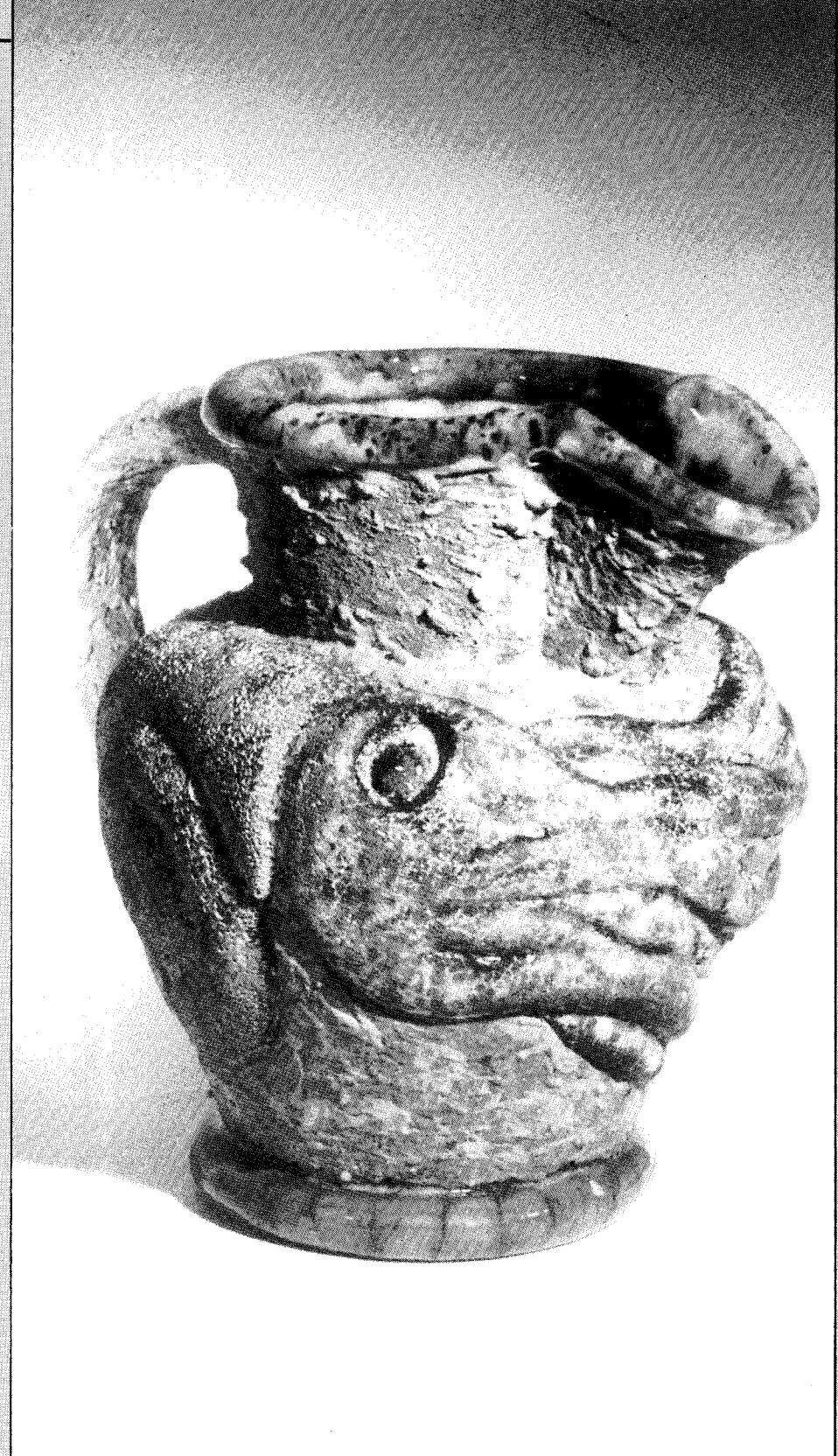
gan yr ystafell grochenwaith gyda'i rhesi o jariau diddorol a chan yr athro yr oedd ei wisg anffurfiol, llawn staeniau clai, yn awgrymu byd tra gwahanol i awyrgylch gul academaidd llyfrau a byrddau duon. Er gwaetha'i diddordeb, rhwstrwyd hi gan amserlen yr ysgol rhag profi'r boddhad o drafod clai nes ei bod yn bedair ar ddeg oed, pan sylweddolodd cyn gynted ag y dechreuodd weithio gyda chlai mai dyma'r hyn roedd hi am ei wneud. 'Rydw i wedi bod yn un dda am werthu pethau erioed — byddai fy mam yn gwerthu ceir ail-law, ac os llwyddwn i werthu un byddwn yn cael comisiwn. Fu gen i erioed unrhyw amheuaeth na fyddwn i'n gallu ennill bywoliaeth drwy gerameg.' Bu'r cwrs cerameg ym Mholytechneg Bryste, a hyfforddiant ysbyridoledig Mo Jupp a Nick Homoky, yn sylfaen gadarn, ac yna cafodd ei derbyn fel myfyriwr graddedig i astudio cerameg yn y Coleg Celf Brenhinol. Yn y coleg dysgodd Malone lawer iawn am gynllunio, a llwyddodd i ddatblygu hynny drwy gyd-weithio gyda ffatrioedd crochenwaith. Er ei bod yn sicr o'i

hunaniaeth a'i dyfodol fel crochenydd, tarwyd ar ei hastudiaethau a'i gyrfa gan gyfnodau hir o deithio tramor — teithiau a noddwyd yn ariannol drwy ddarllithio mewn sefydliadau cofiadwy megis Prifysgol Bangkok.

Ar ôl gadael y coleg, caffodd Malone gynnig un o'r stiwdios yn Nghanolfan Crefft y *South Bank*, o dan fwâu pont reilffordd *Charing Cross*. Er bod y stiwdio'n un fechan, roedd yn ddefrydol i Malone gan ei bod yn gallu cadw cysylltiad â chrochenyddion a gwneuthurwyr eraill a chan fod ganddi ffodd uniongyrchol i gyraedd cyhoedd a oedd yn awyddus i brynu. Yno, daliodd ati i llofnod pethau â llaw, megis bowleni, jygiau a ffiolau, drwy dorchi neu wasgfowldio. Roedd y cyfan yn cael eu tanio i dymheredd llestri pridd er mwyn cael yr ystod eangaf a disgrifiad o liwiau. Gan fod lle a chyfarpar yn brin dechreuodd Malone ddabio'r liwiau ar ei gwaith, a chanfod fod gwneud hynny yn creu arwyneb brith, deniadol. Rhoddodd gychwyn ar raglen uchelgeisiol o brofi gwydreddau er mwyn dod yn gyfarwydd â'r liwiau a'r ansawdd arwyneb y gellid eu cynhyrchu. Ar ôl cannoedd, os nad miloedd, o arbrofion mae brwdrydedd Malone dros arbrofi hyd yn oed gyda rhagor o amrywiaethau o liwiau mor grif ag erioed, ac mae llawer o ganlyniadau'r arbrofion yn cael eu harddangos ar furiau ei gweithdy. Mae'r profion yn golygu ychwanegu ychydig o ocsidau liwio metel a/neu staeniau at sail gwydredd clir, gan ddefnyddio'r ocsidau cyffredin yn ogystal ag arbrofi gyda defnyddiau mwy anghyffredin megis fanadiwm. Cynhyrchodd profion diweddar o ychwanegu talc i'r gymsgedd offreniad mat atyniadol. Mae profion gyda gwydreddau addurnol parod wedi cynhyrchu ansoddau arwyneb anghyffredin a ddefnyddiwyd i fywiocáu ac i ddod â chyfoeth peliach i arwyneb a ffurf. Mae profion Malone yn dilyn y dull traddodiadol o roi cynnig arni er mwyn cael beth fydd yn digwydd, yn hytrach na cheisio rhagweld beth fydd y canlyniadau terfynol. Gofid iddi yw mai pur ychydig o dechneg academaidd gwydredd a chlai oedd ar gael yn y Coleg Celf Brenhinol i annog dulliau gwyddonol yn hyrach na rhai empirig.

Yn ogystal â chynhyrchu eitemau unigol, llawer ohonynt wedi eu cynhyrchu'n rhan o gyfres a phob un wedi ei liwio neu ei addurno'n wahanol, caiff Malone flas ar gynllunio ar gyfer cynhyrchu diwydiannol. Mae hyn nid yn unig yn peri fod gwaith crochenydd stiwdio ar gael am bris rhesymol, ond mae hefyd yn cyflwyno'r sialens o ddatblygu cynlluniau ar gyfer castio slip a gorffeniadau gwydredd masnachol. Wrth gydweithio â chwmmi James Kent o *Stoke-on-Trent* datblygyd y cyfres a jygiau gyda phatrwm brith glas, brown a gwyrdd arnynt. Pan aeth y cwmni i'r wal, chwiliodd Malone am ffatri arall ac ail-ystyried ei chynlluniau. Mae'r gyfres newydd hon yn cynnwys y jygiau cyfarwydd, ond gyda bowlenni a ffiolau wedi eu hychwanegu atynt. Caiff rhai ohonynt eu peintio â llaw gan Malone yn ystod ei hymweliadau â'r ffatri. Mae'r addurniadau morol yn cael eu taenu'n rhwydd mewn liwiau disglaireg a gefndir gwyn. Addurnir y rhai eraill â stampiau a sbyngau mewn patrymau mwy arferol.

Dair blynedd yn ôl, prynodd Malone a'i partner Graham adeilad yng ngogledd Llinain, ac maent wrthi o hyd yn adnewyddu'r tŷ ac yn codi stiwdio yn yr iard helaeth. Er ei bod wedi bod yn gwersylla i bob pwrras am lawer o'r cyfnod hwn, mae Malone wedi dal ati i weithio mor egniol ag erioed. Mae'r ffuriâu a'r gydreddau yn newid ac yn datblygu, ac mae hi wedi archebo odyn troli fawr a fydd yn ei galluogi i lunio ac i danio jygiau anferth. Mae thema'r môr yn parhau ac yn cael ei mynegi drwy arwyneb, ffurf ac addurn. Ceir liwiau cleaer dyfryl ymddygiad a gwyrdd yn ogystal â liwiau cwrel ecscotig melyn ac oren, a gwydreddau ewynnog eu hansawdd, yn cys-tadlu ag addurniadau gosod o greaduriaid y môr megis crancod a sêr môr, a chregyn a gwymon. Mewn peti o'i chynnyrch diweddaraf mae

Malone wedi mewnosod pysgod a phethau cyfelyb yn yr arwyneb i greu effaith sy'n ymdebygu i hen flosiliau. Mynegiant uniongyrchol o thema'r môr yw'r addurniadau pysgod sydd wedi eu gwasg-fowldio, tra mae'r bowlenni deugroen gydag arwynebau troellog a threiddiedig yn fwy organig a dehongliadol. Ar gyfer cornisiwn diweddar ar gyfer ystafell fwyta gwesty yn Siapan, a gynlluniwyd gan Nigel Coates, lluniodd Malone grŵp o ffuriâu cychod i'w powlio o gwmpas i gludo bwyd i'r byrddau, gan ymestyn ei ystod o ffuriâu ymhellach.

Mae thema barhaus y môr, yn arbennig yn y defnydd o liwiau cyffrous, yn ymestyn yn ôl i atgofion hapus am ei phlentyndod yn treulio misoedd yr haf yng ngwesty ei mam-gu ym Majorca. 'Y drws nesaf roedd pwll-nofio gydag addurniadau yn ymwnaed â'r môr arno, a

chafodd hynny gryn argraff arnaf.' Wrth chwiliota mewn ystafell sbâr yn nhŷ ei mam yn ddiweddar, roedd Malone wrth ei bodd pan gafodd afael ar y potiau a luniodd pan oedd hi yn yr ysgol — roedd yll o yn ymdebygu i'r ffuriâu organig y mae hi'n eu cynhyrchu ar hyn o bryd ac roedd addurniadau morol arnynt. Mae'n amlwg fod y parhad hwn mewn thema a syniad yn ei bodd-hau, ac mae'r ffraith ei bod yn dal ati i'w harchwilio yn awgrymu fod llawer eto i'w darganfod. 'Teimlaf nad wyf ond megis dechrau,' medd-ai Malone sy'n prysur gynllunio anturiaethau dyfrol newydd a photiau a fydd hyd yn oed yn fwy eu maint. Dyma grochenydd y dylech gadw eich llygaid arni.